

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatele: **Mgr. Bc. K. S.**, proti odpůrci: **Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky**, se sídlem Sněmovní 4, Praha, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, č. j. 11 A 211/2021 - 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud odmítl jeho návrh *„na vyslovení neplatnosti rozhodnutí některých politických stran v Parlamentu ČR, Poslanecké sněmovny, a jejich návrhů“*.

[2] Usnesení městského soudu bylo stěžovateli do vlastních rukou doručováno dne 2. 12. 2021, nicméně vzhledem k tomu, že nebyl zastížen, bylo usnesení téhož dne uloženo a připraveno k vyzvednutí, stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si však v desetidenní úložní lhůtě zásilku nevyzvedl, a jejím posledním dnem se tak považuje usnesení za doručené [srov. § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Desátým dnem úložní lhůty byla neděle 12. 12. 2021, v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s., podle jehož věty první *„[p]řípadně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den“*, tedy bylo posledním dnem lhůty pondělí 13. 12. 2021, a v tento den tak bylo napadené usnesení městského soudu stěžovateli doručeno fikcí (srov. *mutatis mutandis* nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2013, sp. zn. II. ÚS 33/13, či ze dne 1. 10. 2014, sp. zn. IV. ÚS 2026/14). Na tom nic nemění ani skutečnost, že bylo stěžovateli následně dne 15. 12. 2021 usnesení vhozeno do poštovní schránky.

[3] Lhůta pro podání kasační stížnosti činí dva týdny od doručení napadaného rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). O tom byl stěžovatel v napadeném usnesení správně poučen. Poslední lhůta pro podání kasační stížnosti tak připadla na pondělí 27. 12. 2021. Stěžovatel však kasační stížnost odeslal prostřednictvím prostého e-mailu (jenž posléze potvrdil písemným podáním shodného obsahu) teprve dne 29. 12. 2021, tedy opožděně. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[4] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud ustanovil zástupce pro toto řízení. O těchto otázkách však zdejší soud nerozhodoval, neboť vzhledem k opožděnosti kasační stížnosti by byl takový postup nadbytečný.

[5] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. února 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu